

CO Times

Redactioneel

Ik moet u wellicht teleurstellen, maar [campus]Orléon is eigenlijk geen radicale vernieuwing. Ik begin steeds beter in te zien dat het eerder past in een oude traditie, namelijk om als samenleving onderzoek te organiseren naar wat nieuwsgierig maakt en aandacht verdient. En dat doen we van oudsher op heel veel verschillende manieren en plaatsen. Bekend zijn natuurlijk de Academie van Plato en het Lyceum van Aristoteles, maar vergeet ook niet de geneesvrouwen uit de oudheid en de hakim uit de Arabische middeleeuwen. In het midden van de jaren '40 van de zeventiende eeuw begon een groepje natuurfilosofen regelmatig bijeen te komen om de nieuwe filosofie van kennis door observatie en experiment te bespreken. Dit 'Invisible College' werd op 28 november 1660 geformaliseerd als The Royal Society, nog steeds in bedrijf. In 1812 richtte een groep amateurwetenschappers The Academy of Natural Sciences of Philadelphia op met de beroemde openingswoorden: "The institution is conceived for the purposes of rational, free, literary and scientific conversation... We meet also to compare the advances of the sciences in the rest of the world with our own... We are lovers of science." Dan zijn er natuurlijk

Floor Basten

nog de Franse salons en in Nederland de in de achttiende eeuw opgerichte Hollandsche Maatschappij der Wetenschappen (1752), De Oeconomische Tak (1778) en de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen (1784); een eeuw die sowieso gonsde van de vrijmetselaarsloges, letterkundige genootschappen, het Amsterdamse Felix Meritis en Haarlemse Teylers Genootschap voor de welgestelde burgers en de honderden laagdrempelige leesgenootschappen voor hen die minder te besteden hadden. In het Engeland van Faraday was er door alle standen heen veel publieke belangstelling voor wetenschap. Grote en kleine sprongen in kennis over de wereld om ons heen en hoe we daarmee kunnen omgaan, zijn gemaakt in wat Pickstone in zijn boek *Ways of knowing* (2000, Manchester University Press) de *technoscientific networks* noemt, "built from the employment of scientists by companies and state agencies, and by linkages with universities" (p. 186). En het voorafgaande is nog maar een kleine selectie voorbeelden van de onderzoekende samenleving. Misschien is "de onderzoekende samenleving" wel een pleonasme, *kan* een samenleving domweg niet anders dan onderzoeken. Toch hou ik dit bijvoeglijk naamwoord er nog even bij. Er zijn immers ook andere dimensies van samenlevingen denkbaar; het is maar net waar je de aandacht op wil richten. Voor [campus]Orléon is dat dus onderzoek. Dat vraagt ook aandacht. Want ook al hebben de voorbeelden een zekere spontaniteit in hun oorsprong, er komt heel wat bij kijken om er vorm en gevolg aan te geven zonder alles stuk te organiseren. Die balans tussen doen en laten hebben we gevonden in het lente-uitje. Komt u ook?

Lente-uitje 2014

Het lente-uitje is een jaarlijks terugkerend event dat [campus]OrléoN aanbiedt als gelegenheid om kennis te maken met de campus, bij te praten met oude bekenden en in gesprek te gaan over een thema dat past bij de onderzoekende samenleving. Een programma loodst ons in een informele sfeer naar nieuwe, prikkelende inzichten en inspirerende vergezichten. Dit jaar ziet het programma er als volgt uit:

16.00-16.30 uur: inloop en gelegenheid tot kennismaken en bijpraten

16.30-17.15 uur: presentatie nieuwe website en workshop

17.15-18.00 uur: culinair intermezzo

18.00-18.45 uur: “De ondernemer als maatschappelijke (aan)winst”

18.45-20.00 uur: afronding en borrel

Verdere informatie

Locatie: café ‘t Haantje, Daalseweg 19 te Nijmegen (op 15 minuten loopafstand van station Nijmegen Centraal)

Aanmelden: je kunt je via campus@orleon.nl aanmelden tot 26 maart; geef daarbij je adresgegevens door.

Deelname: is gratis, tenzij je na 25 maart afzegt; in dat geval krijg je een factuur van € 50,= ex. btw ter compensatie van onnodig gemaakte kosten.

→ Nieuwe website [campus]OrléoN

Op het lente-uitje wordt de nieuwe website onthuld. Je kunt dit ook online volgen door om

16.30 uur naar www.campusorleon.nl te gaan. De foto geeft een idee van de sfeer. De nieuwe website biedt heel veel mogelijkheden. Iedereen kan er gratis een profielpagina aanmaken, blogs posten, op het forum discussiëren, aankopen doen en publicaties downloaden. Er is ook een uitgebreide webshop, waar je met een minimale investering van € 150,= (ex btw) per jaar je producten en diensten te koop kunt aanbieden. **Op 20 maart kun je van 10.00 tot 14.00 onder begeleiding de nieuwe mogelijkheden uitproberen op een testsite** (locatie: Paddepoelseweg 8, Nijmegen). Meld je hiervoor aan via campus@orleon.nl.

→ “De ondernemer als maatschappelijke (aan)winst”

[campus]OrléoN organiseert een stadsgesprek met Nijmeegse ondernemers en onderzoekers van de campus. Met stadsgesprek “De ondernemer als maatschappelijke (aan)winst” kunnen ondernemers hun betrokkenheid bij maatschappelijk thema’s zichtbaar maken, de aandacht voor het thema bundelen en inzetten in (tijdelijke) netwerken die daarmee aan de slag gaan. Onderzoekers van de campus faciliteren hen bij het bundelen van de aandacht, gebruiken de bijeenkomsten voor narratief onderzoek (constructie van het gezamenlijk vertelde verhaal) en zwermonderzoek (inbedding in theorie en praktijk van stedelijke vernieuwing; zie ook pagina 5).

Wanneer een Paradigma een Paradoxie wordt¹

Ik maakte net iets mee wat ik als academicus nooit eerder heb meegemaakt en hoop nooit meer mee te zullen maken. Een promovendus (met wie ik niets te maken heb of heb gehad) schreef mij als 'bekende' wetenschapper dat z/hij een artikel had ingediend en dat het werd afgewezen. Op zich niets bijzonders. Toen z/hij aan de editor naar de reden vroeg, bleek dat het niet op kwaliteit was afgewezen, maar omdat het niet overeenkwam met het denken van het journal / de editor / reviewer! Ik citeer de editor: "The fundamental reason for denying publication in the Journal [naam verwijderd] is that the author appears to be advocating against inquiry science, based on standardized testing results. According to the Executive Editor overseeing the review process, the research is not consistent with current theory, research, and practice in STEM fields [beta-vakken] of endeavor." En ook: "The author of this manuscript does not grasp the meaning, purpose, or diversity of hands-on science instruction. I think the author is arguing for a return to the didactic teaching of science and an abolition of all inquiry science."

Ik noem dit een transitie van wetenschappelijk paradigma naar wetenschappelijk *paradoxie* (mijn neologisme: a.u.b. mij citeren). Een paradigma (volgens WNT) is een "stelsel van met elkaar samenhangende wetenschappelijke theorieën." Analooq hieaan definieer ik een paradoxie als een "stelsel van met elkaar samenhangende geloofsovertuigingen en opvattingen die niet te veranderen zijn."

Wetenschap is een kennissysteem ontstaan door het toetsen van uitspraken op een wetenschappelijk verantwoorde wijze (de wetenschappelijke methode) en dat de vorm aanneemt van dynamische en toetsbare, en dus ook weerlegbare

Prof.dr. Paul A. Kirschner Welten-instituut (v/h Celstec)

voorspellingen. Een dogma, daarentegen, is een stelsel van principes dat door een autoriteit wordt uitgezet als onbetwistbaar waar en dus onweerlegbaar is; een door iets of iemand voorgeschreven doctrine of verordening gebaseerd op geloof.

Wat is hier nou het geval? Het lijkt alsof dit tijdschrift (of de editor/reviewer) niet alleen een paradigma voorstaat, maar zijn publicatiebeleid ook baseert op een paradoxie. Hier: als jouw artikel pleit tegen ontdekkend leren en/of voor instructie boven ontdekkend leren, dan moet je een ander tijdschrift zoeken.

Dientengevolge is het artikel van deze promovendus niet alleen afgewezen, maar heeft z/hij een verkeerde les geleerd, namelijk dat er politiek correcte paradigma's zijn en jij, als je gepubliceerd wilt worden, die moet aanhangen. Een verkeerde les voor een jonge wetenschapper. Zoals een college van mij opmerkte: "Rejecting papers that are 'not consistent with current theory, research, and practice in STEM fields of endeavor' is astonishing. I've never seen an academic journal state this so blatantly. If they already know all the truth that there is to be known, I am surprised they need to publish anything."

Misschien had Mason Cooley gelijk: "Under attack, sentiments harden into dogma."

Prof. dr. Paul A. Kirschner,
Hoogleraar Onderwijspsychologie, i.h.b. Leren en Cognitie
Welten-instituut, Onderzoekscentrum voor leren, doceren en technologie
(v/h CELSTEC), Open Universiteit; Zie: <http://celstec.org/users/pki>

¹ De volledige blog hierover kan gevonden worden op <http://tinyurl.com/ny3hlsf>.

Albert Cath in dialogue

*with dr. Mike Agar,
author of *The lively science**

Hello Albert and thank you for that thought provoking comment. It is a fine serving of brain food that has too many flavors to describe in a brief response. I don't know Morin's work well enough to discuss him though. He is one of many figures who merit attention in a full intellectual history of HSR. I decided, for better or for worse, to avoid the normal scholarly exegesis of academic figures. Instead, I tried for a few robust themes of the HSR tradition as embodied in just a few of them. I know that Morin is a major figure in Spanish speaking worlds from personal experience. I'm now curious to read him because of that experience. I worked with a group called Anthropocaos at the University of Buenos Aires, but they were critical of his use of complexity theory. The senior figure of the group, Carlos Reynoso, wrote a 2009 book entitled *Modelos o Metáforas, Crítica del paradigma de la complejidad de Edgar Morin*. The quotes you use from Morin make me want to take a closer look at his arguments for myself. I don't have any problems with metaphors.

Let me go to the question you pose at the end about Cain and Abel. I learned a little about them in Catholic grammar school but the nuns weren't big on the Old Testament. I think I know what you're asking. Where does the book stand on HSR and BSS? Is it an irreconcilable difference, like they say in U.S. divorce laws, or is it a dialectic on the way to a synthesis?

I wanted the book to work for a general audience first and foremost. My writing strategy was to start readers out with a binary HSR versus BSS because that is how they usually appear in discourse in the U.S., whether it's a review panel or organizational people looking at a problem or shoppers in a store. "Objective" and "the numbers" are trotted out uncritically to claim that the information must be true. I begin with this opposition because I believe it will be recognized by the readers I am trying to reach and draw them in. So at first it looks like irreconcilable differences.

But in the end I want readers to see that HSR is the better general framework given the characteristics of the phenomenon—humans in their social world—and the fact that the researcher is also an example of that phenomenon. Within that general epistemology, though, there's plenty of room for deductive and inductive logic, math, and even a controlled research experiment. But—here is the change in thinking I want to leave a reader with—without the general HSR framework and the answers it requires, the traditional ways of thinking about human social science, BSS, don't produce results that reach the kind of understanding and explanation it wants to claim. In the end, HSR is the whole. BSS can be an optional part of the whole. But BSS can never be the whole on its own. So it's not exactly a synthesis, but rather a shift to a part-whole relation. The bottom line is, a traditional BSS study can never be the whole story given the characteristics of the phenomenon of the science. It can be a useful method, but it's a lousy epistemology.

Het antwoord van de prijsvraag uit de CO Times van maart was *Gesprekken met professor Y* van L.F. Céline. Er zijn geen goede inzendingen binnengekomen. Onderstaand de nieuwe prijsvraag:

At the smaller tables in the three room younger scholars gather for purposeful discussion or to entertain the numerous visitors to the university who, faithful to an established academic tradition that makes movement a substitute for thought, travel to Cambridge in pursuit of some scientific or literary enterprise which, too often, has only a ritualistic aspect. Older professors, quite a few retired members of the faculty and those with no particular luncheon companion for the day go to the long table. All hope that in the course of the meal they will pick up some interesting or even useful information; in this they are frequently disappointed. The daily exchange runs generally to personal history and anecdotes, these being at Harvard, as elsewhere, a major teaching resource. In past times when Harvard professors returned from service in Washington – with the State Department, the Pentagon, the OSS or less reputably with the CIA or the Labor Department – the recapture of their public achievements in face of extreme bureaucratic or legislative error often served as primary lecture material for a term. Students were thought to be impressed.

In welk boek van welke auteur(s) komt deze passage voor? Mail je oplossing voor 25 april 2014 naar campus@orleon.nl. Onder de goede inzendingen wordt een bon verlost ter waarde van € 25,= voor items uit de Research or Die black box.

Zwermonderzoek

“De ondernemer als maatschappelijke (aan)winst”

Het stadsgesprek “De ondernemer als maatschappelijke (aan)winst” (zie ook pagina 2) bestaat uit een aantal bijeenkomsten van Nijmeegse ondernemers, waarin zij verkennen wat “maatschappelijke (aan)winst” voor hen betekent en waarna zij dit thema in hun eigen netwerken onder de aandacht brengen. De bijeenkomsten vormen de bron voor een zwerm-onderzoek (<http://www.campusorleon.nl/annonce/zwermonderzoek>). Wil je leren van ondernemers hoe zij een maatschappelijke (aan)winst zijn en dit in een breder theoretisch en maatschappelijk perspectief plaatsen? Meld je dan als onderzoeker van deze zwerm aan via campus@orleon.nl.

Twitter: @campusorleon

Facebook: [campus]Orléon

Colofon

CO Times verschijnt vijf keer per jaar.

AJ en MLK leden van [campus]Orléon kunnen gratis adverteren. Niet-leden die willen adverteren, kunnen contact opnemen via

campus@orleon.nl

*I write so much because my cat sits on my lap.
She purrs so I don't want to get up. She's so
much more calming than my husband.*

– Joyce Carol Oates